

— „Ты знаешь ли, мила Дешке,
„Чи азъ ще си идѣ?
„Ще си идѣ, мила Дешке,
„А какъ да си идѣ?...
„Азъ съмъ, Дешо, чуждъ чуждина,
„Азъ никого нѣмамъ —
„Съ-се-Бога едниѣ стринѣ
„И малкѣ лѣлиѣ имамъ.
„А знаешь-ли.....?
„Че азъ ти.... обичамъ....
„И сърце си мила Дешо....
„Вѣчно ти залагамъ....
А пѣкъ Дешка се го глѣда —
Очи неотѣма ...
Колко бѣше в' лице блѣдна —
Бужуръ е червена
Рѣцѣ-тѣ ѝ треперяхъ,
Сълзи-тѣ текнахъ,
По страни ѝ дѣ минахъ,
Кѣто жаръ горѣхъ.
Съсъ половинъ гласъ му изрѣчи:
„Знамъ-ли, що да казвамъ? ...
„Обичамъ ти — тѣзи рѣчи —
„Отъ сърце ти казвамъ ...
„Първия пѣтъ, кѣтъ' тя видяхъ —
„В' сърце ми ся вписа,
„Нѣ никому азъ неказвахъ —
„Въ душиѣ си тя крѣяхъ ...
„Ни-то денѣ, ни-то нощѣ
„Ази тя забравяхъ,
„А кой знае освѣнъ меня?
„Азъ сама си знаяхъ ...
„Сега, Дешо, ще си идѣ —
„Съсъ жалость ти казвамъ,
„Кѣщѣ-тѣ си да обидѣѣ
„И да-но уздравямъ.
„А чи послѣ, 'ко ще Господъ,
„Пакъ ще да ся видимъ,